

טיול לפורטוגל, ספטמבר 2014: סיכום ופרידה

התקבצנו במזרח כדי לטייל בסוף מערב,
ופגשנו באנה: מתולתלת, ולה מרץ רב.
תחילה מגששים: מי נגד מי וכמה,
ומי יגיד את המילה האחרונה, ולמה.
ואט-אט מתבהרת התמונה כולה:
היא לא פראיירית, אך יש לה נשמה גדולה.
את פורטוגל היא אוהבת בכל הלב,
ומונה את שבחיה השכם והערב.

וככה זה הולך:

עכשיו נראה את ליסבון ה-מ-ד-ה-י-מ-ה!
אתם תתאהבו בה, לא-משנה-מה.
פורטו התוססת? שלי לעולמים!
בפנסיה אגור בה לחוף ימים.
אופידוש יפהפיה מימי הביניים,
ואיך לא נתפעל מנאצאקה-על-המים.
בקיצור, אצל אנה הכול מדהים ומקסים,
ואתם רק נסו שלא להסכים.
אך אבוי, החברים מתעניינים בעיקר,
אם יש קפה, שירותים וקניות בכיכר.
ואשר ליתר – השבח לאל:
מי אמר פאטימה, ג'ימריש, קאפו דה רוקה ולא קיבל?
אז מה היה לנו עוד: טומאר הנוצרית ופלמוןטה היהודית,
"ומה אכלתם ושיתם? ומה קנית?"
קתדראלה, קפלה ועוד כנסייה,
ועוד ירידה ועוד עלייה,
ארמון, סימטאות, מגדלים וחומות,
טראנקוסו, אפירו – מה, הן לא דומות?
ובכל זאת, אנה, מכל הדיסה
משהו יישאר לנו בסוף המסע.
לא רק היסטוריה, שמות ועובדות,
לא רק צ'יזבאטים וסיפורי אגדות.
נזכור גם איך התרגשת וריגשת,
איך צחקת והצחקת ודמעת וכעסת.
בקיצור, איך היית אנושית ונוגעת,
כי את אמנות החיים את יודעת.
והקבוצה – ככל חבורת אנשים:
יש דבקים בציבור ויש גם פורשים,

חובבי חנויות
וסולדים מקניות,
דברנים, שתקנים –
מכל המינים...
אך נדמה לי שפ'ל הציבור הרחב
לך, אנה, תודה ענקית הוא חב,
על שהצלחת להאהיב עלינו את פורטוגל,
שעליה ידענו מעט, אם בכלל.
ולסיכום, וכיוון שקרבים החגים,
נִפְּה נא מעט גם על חטאים:
על חטא שחטאנו קצת באיחורים,
בפטפוט מעצבן בשעת הסְּרִים,
בהפרעה חוזרת למדריכות מקומיות,
בתשוקה בלתי מרוסנת לקניות,
בהשארת דרכונים...אופס...ליד הקופה
ובהיעלמות מסתורית בשדה תעופה...
ובזכות כל אלה תִּזְכְּרִי לטובה,
את קבוצתנו החביבה והשובבה.
אנשים על הכיפאק אחד-אחד,
שאת הטיול הזה לא ישכחו לעד.
אז שתהיה לך ולנו שנה טובה,
ושנשוב, אָמֵן, להיפגש באהבה.

(כתבה: חיה שחם)